

РЕШЕНИЕ

№ 2518

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **965** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, срещу решение № 5276/22.12.2022г., постановено по НАХД № 9853/2022г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение /НО/, 2-ри състав, с което е отменено наказателно постановление № 23-2200092/03.05.2022г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63в ЗАНН. Развиват се съображения за неправилност на мотивите на Софийския районен съд за отмяна на наказателното постановление, поради липса на териториална компетентност на актосъставителя и на наказващия орган. В тази връзка се посочва, че издателят на наказателното постановление заема длъжността директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ и във връзка с чл. 16, ал. 4, т. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенцията „Главна инспекция по труда“ (УПИАГИТ) разполага с териториалната компетентност, вкл. и с оглед приложената заповед на изпълнителния директор на ИАГИТ (заповед №3-0025 от 08.01.2019 г.) Сочи се, че чл. 6, ал. 2, т. 14 от

УПИАГИТ, ясно регламентира възможността на изпълнителния директор на ИА ГИТ да определя териториалната компетентността на инспекторите по труда, като това не е ограничено от рамките на императивното правило на чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което отмененото наказателно постановление да се потвърди. Прилага съдебна практика. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание, касаторът - Директор на Дирекция „Инспекция по труда С. област, редовно призован, не се явява, не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуален представител, с която се заявява, че не възражава да се гледа делото в негово отсъствие, поддържа се жалбата и моли същата да бъде уважена, на основанията посочени в нея. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „ВАЙ ГРУП“ ЕООД, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпил отговор на касационна жалба, чрез процесуален представител на дружеството, с изразено становище за неоснователност на касационната жалба, с подробни съображения по същество на спора. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски, за което представя договор за правна защита и съдействие и адвокатско пълномощно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-2200095 от 03.05.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на „ВАЙ ГРУП“ ЕООД на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, като на търговското дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 403а, ал.1от КТ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

„ВАЙ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н М., жк М. -4, [улица], [жилищен адрес] магазин № 22, е с основен предмет на дейност търговия. Дружеството стопанисвало обект „павилион за пакетиран храна“, находящ се в [населено място], жк Л., метростанция Л., помещение № 16. На 15.02.2022г. в [населено място], инспектори при Дирекция по труда Софийска област-св.Т. А. К. и колегата й М. Д. К., извършили проверка по спазване на изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на

труд по отношение на „ВАЙ ГРУП“ ЕООД в павилиона, находящ се на гореописания адрес. Контролните органи заварили на място лицето П. Н. П., ЕГН [ЕГН], който полагал труд като работник на длъжност „продавач-консултант“. От него те изискали правилника за вътрешен трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, които следвало да се съхраняват в търговския обект. Такива обаче не били представени.

Проверката продължила по документи в сградата на Д "ИТ"-Софийска област. На 21.02.2022г. пред контролните органи се явил управителят на „ВАЙ ГРУП“ ЕООД Г. Д. Х. и представил правилник за организацията на дейността и вътрешния трудов ред на фирмата, справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за служителя П. П., трудов договор, длъжностна характеристика за неговата длъжност и декларации, датирани от 02.11.2021г.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в протокол от 07.03.2022г., в който са дадени задължителни предписания към работодателя, едно от които /под №10/ касаело държането на разположение на контролните органи на екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, със срок за изпълнение 08.03.2022г. Изготвения документ е връчен и подписан от управителя на дружеството.

На 07.03.2022г., св.Т. К., съставила против „ВАЙ ГРУП“ ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, АУАН №23-220095, за това, че на 15.02.2022г. в обекта на контрол „павилион за пакетирани храни“, находящ се в [населено място], жк Л., метростанция Л., помещение № 16, не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага труд. Актът е подписан от актосъставителя, свидетеля по него и от управителя на дружеството, на когото е връчен и препис от него, без възражения. Такива са постъпили в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на 03.05.2022г. директорът на Д "ИТ" Софийска област, издал атакуваното НП, връчено на 13.07.2022г. на управителя на „ВАЙ ГРУП“ ЕООД. Жалбата срещу него е депозирана на 27.07.2022г. чрез наказващия орган.

Районният съд е възприел тази фактическа обстановка, за която приел, че се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства: идентификационна карта, призовка №22020090/05.04.2022г., обратна разписка за доставяне на НП, протокол за извършена проверка, с изх. № ПР2205072/07,03.2022г., Правилник за организацията на дейността и вътрешния трудов ред на фирма „Вай Груп“ЕООД, Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, трудов договор №6/02.11.2021 г., длъжностна характеристика, молба за назначаване, декларации за запознатост, декларация от П. Н. П., Заповед №3-0057/14.01.2022г. и Заповед №3-0058/11.02.2014г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, договор за правна помощ и процесуално представителство, пълномощни за процесуално представителство, плик с пощенско клеймо, справка за влезли в сила спрямо дружеството- жалбоподател наказателни постановления и данни за прилагане на чл.28, б.“А“ от ЗАНН, Протокол за извършена проверка №2210934/18.04.2022г. и АУАН №23-003749/18.04.2022г. От проведения непосредствен разпит на свидетеля К.-актосъставител бил установен реда, по който е

протекла контролната дейност, предприетите в нейния ход действия от държавните органи, подложените от тях на анализ документи, предадени от дружеството. Съдът е възприел показанията й като подробни, логични и кореспондиращи с приложените по делото писмени доказателства, поради което ги е кредитирал без резерви.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и наказателното постановление. Намерил е, че са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл.34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството от формална страна, както и изискванията за форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да не се ограничава правото на защита на дружеството. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в обжалваното наказателно постановление. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Независимо от изложеното, Софийският районен съд е отменил обжалваното наказателно постановление с мотив, че административно-наказателното постановление изначално е протекло пред некомпетентен орган. Съобразно седалището и адреса на управление на санкционираното търговско дружество, а именно: [населено място], респ. местоизвършване на нарушението, също [населено място], решаващият състав е обосновал извод за липса на компетентност на актосъставителя и на наказващия орган във връзка с чл. 16, ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 5 от УПИАГИТ. Изрично е отбелязано, че чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (ИА "ГИТ") дава възможност на изпълнителния директор да определи конкретен обхват и компетентност на инспекторите, но в рамките на чл. 16, ал. 2 от правилника. Подчертано е, че компетентността на директорите на ДИТ да издават наказателни постановления следва от териториалната компетентност на актосъставителя и съответно чл. 16, ал. 2 изключва териториалната компетентност на наказващия орган. Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на Софийския районен съд като съобразява и следното:

АУАН №23-2200095 от 03.05.2022г. е съставен от Б. Т. на длъжност главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ за нарушение на трудовото законодателство на обект: „павилион за пакетирана храна“-гр.С., жк Л., метростанция Л., помещение №16. Наказателното постановление е издадено от инж.Е. А. на длъжност Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Видно от приложената към преписката Заповед №3-0057 от 14.01.2012г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, издадена на основание чл.6, ал.2 т.14 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (Отменен с § 1 от заключителните разпоредби на Постановление № 313 от 5 октомври 2022 г. за приемане на Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" - ДВ, бр. 81 от 11 октомври 2022 г., в сила от 15.10.2022 г., обн. в

. ДВ. бр.81 от 11 октомври 2022г.) , на посочените в нея 22 инспектори от Инспекция по труда Софийска област е разширена териториалната компетентност за срок от 14.01.2022г. до 31.12.2022г. , като всеки от тях може да осъществява контролните си функции и на територията на Столична община.

Посочената разпоредба на чл.6 ал.2 т.14 от Устройствения правилник (отм.) дава възможност на изпълнителният директор да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Съгласно чл. 7, ал. 5 от Устройствения правилник (отм.) разпределението на числеността на персонала в административните звена на Агенцията е посочено в приложението към същия, видно от което, в структурата на ИА „ГИТ“ има Главна дирекция "Инспектиране на труда" с 28 териториални дирекции "Инспекция по труда", сред които „Инспекция по труда“ със седалище С. и „Инспекция по труда С. област“ със седалище С..

Обосновано е прието от въззивния съд, че правомощието на изпълнителния директор на ИА ГИТ по чл. 6, ал. 2 т. 14 от Устройствения правилник (отм.), съгласно което изпълнителния директор „определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда“ може да се упражнява в пределите на чл. 7 ал.5 от Устройствения правилник и не дава възможност за промяна в обхвата на териториалната компетентност на инспекторите от 28-те териториални дирекции „Инспекция по труда С. област“. Този извод следва и от текста на чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник, видно от който Дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област. Следователно, инспекторите от дирекция „Инспекция по труда С. област“ могат да констатират нарушения само на територията на С. област, но не и на територията на С.-град.

Предвид изложеното, правилно Софийския районен съд не е зачел действието на заповед № 3-0024/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, с която се определя разширена териториална компетентност на инспектори от ДИТ С. - област, различаваща се от определената в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ, доколкото с нея не може да се променя нормативно определена териториална компетентност.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице касационни основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение в доказан размер от 500 лв., съгласно представен списък договор за правна защита и съдействие. Същото е в минимален размер, съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размера на адвокатските възнаграждения (в относимата редакция), поради което не следва да бъде уважено възражението на пълномощника на касатора по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 5276/22.12.2022г., постановено по НАХД № 9853/2022г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение /НО/, 2-ри състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на

„ВАЙ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Д. Х. разноси по делото в размер на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

.

ЧЛЕНОВЕ:1.